

Защо НАТО не бомбардира Тел Авив

Волен Сидеров,

статия, публикувана в периода 1999 - 2002 г. ([копирана от клубовете на dir.bg](#))

На 24 март 1999 г. НАТО изсипа цялата си военна мощ срещу РЮгославия. В продължение на 79 дни върху една европейска суверенна държава воюваха 19 най-развити страни в света, подпомагани от още пет-шест кандидатки за НАТО. Икономиката на Югославия беше разрушена целенасочено и без военни мотиви. Бяха убити преднамерено и хладнокръвно 16 колеги-журналисти в Белградската телевизия и това беше оправдано с цинизъм от Джейми Шей – говорителя на НАТО. Бяха бомбардирани цивилни колони от бежанци – също умишлено и насочено. Жертвите на НАТО наброяват над 2000 души, повечето – деца, жени и възрастни хора. Над 6000 са тежко ранените. 365 православни църкви бяха целени като във видеоигра от натовските пилоти. Всички мостове на Дунав – също.

Каква бе причината за тази международна жестокост към една цяла държава, към нейния народ и земя? Тази държава бе обвинена в “геноцид” спрямо албанското население в Косово. Към властта в Белград бе поставен един ултиматум в Рамбуйе, който лишаваше от суверенитет държавата Югославия. Никой държавен ръководител не би приел рекета на Запада от Рамбуйе. Но на Вашингтон бе нужен повод, за да разсипе с военен удар една балканска държава.

Днес българските политици – и управляващи и опозиция пеят в хор една песен. Рефренът ѝ гласи: “НАТО е ценностен критерий за нас”.

Ако е така, кои са ценностите?

Защита на справедливостта?

Наказване на диктаторите?

Защита на малцинствата от геноцид?

Прекрасно, всеки би се подписал под такава философия. Но това ли гони НАТО? Фактите казват: “Не!”. НАТО и т. нар. маждународна общност – което никой не може да каже какво точно значи – прилагат двойни стандарти. И това си личи най-ясно в случая “Израел”.

Държавата, създадена с тероризъм

Сега темата на деня е тероризмът. В името на борбата срещу това зло на 21 век сме готови на всякакви компромиси, дори Паси и Герджиков обещаха бази на САЩ за удари срещу Ирак, която била терористична държава според Вашингтон. Щатите са си присвоили отдавна правото да пишат списъци и да съобщават на света своето силно субективно виждане кой е терорист и кой – демократ и прогресивно мислещ. Организацията на Тачи АОК, например, за която се изписаха тонове мастило в западноевропейския печат, че е наркобанда, бе записана в черния списък на ЦРУ като терористична до самата 1998 г. На следващата година, обаче бе махната оттам и наречена освободителна армия. Така налагаше конюнктурата.

Подобен е случаят с Израел. Това е държава основана с терористичен акт. Когато през 1948 г. група ционисти обявяват държавата Израел те взривяват хотел в Йерусалим и убиват 93 души, сред които главно британски граждани. На 8 юни 1967 г. израелски части взривяват американския кораб “Либърти” и убиват 34 американски моряци, ранявайки 171. Целта е това да се припише на Египет и да се това да настрои САЩ срещу Кайро. Нещата са замазани от еврейското лоби в САЩ.

Израел грубо нарушава десетки резолюции на ООН от десетилетия и извършва геноцид над палестинското население. Това се знае от всеки западен политик и политолог. За това има изписани тонове документи, статии и книги. Нито един държавник от “международната общност” обаче не е казал досега: “Поставяме ултиматум на Тел Авив и ако не бъде изпълнен, бомбардираме страната!” Защо Милошевич може да извършва геноцид над албанците и веднага да бъде наказан, а Голда Меир, Бегин и Шарон да го вършат от десетки години и всички да си подсвиркват с уста, сякаш нищо не става?

Да не би Израел да е с най-специалния статут на света? Кой му го е дал?

Историята на еврейската държава показва, че наистина това е особен случай, при който човешките права не се спазват за сметка на правата на една ционистка идея.

Идеята се ражда през 1897 г. на световния конгрес на ционистите в Базел Швейцария. Той е свикан от лидера на движението и създателя на ционизма като идеология – Вениамин Зеев, известен на света като Теодор Херцел (1860 –1904 г.). Конгресът на ционистите завършва с решение да се създаде еврейска държава в земите на Палестина, които тогава са в границите на Османската империя. “В Базел аз основах еврейската държава...Ще минат петдесетина години и това ще е реалност”, пише Херцел в дневника си. В точките на конгресното решение влиза колонизацията на Палестина, обработване на правителствата да приемат идеите на ционизма и подпомагане на масовото заселване на евреи в Палестина. По време на конгреса в Базел, в Палестина живеят 28 000 евреи и 330 000 араби. В началото на 20 век в новопостроената столица Тел Авив – бивш квартал на Яфа, живеят само 1000 евреи.

Това е положението в началото на миналия век. Днес жителите на Израел са 5 759 400 милиона, от които евреите са 4 637 000, а арабите – 845 500. В страната живеят и 183 000 християни и 96 000 друзи. След войната от 1973 г. около милион неевреи – палестинци и други живеят в ненормални условия вече десетилетия. В лагери, в импровизирани жилища. Около 600 000 са изгонените от страната палестинци от 1948 година насам. Убитите са стотици хиляди, но никой не води точна статистика.

Само през 1982 г. днешният премиер на Израел Ариел Шарон, тогава военен министър, ръководи избиването на жени, деца и старци в лагерите за бежанци-палестинци в Ливан – Сабра и Шатила. За една нощ са избити няколко хиляди цивилни – по официални данни 2500 души, по неофициални – повече. Срещу Шарон има повдигнато обвинение в белгийски съд на 28 ноември 2001 г. за масови убийства. Призовката бе връчена на Шарон от белгийския посланик Вилфред Гинс, но както виждаме Шарон продължава да ръководи спокойно геноцида срещу палестинците в момента, вместо да се намира в Хага до Милошевич.

Премиерите на Израел – професионални терористи

Традиция е Израел да се оглавява от хора, които преди това са ръководели терористични групи. Така е още с Менахем Бегин, който е шеф на “Иргун” – наказателна терористична организация, която на 8 април 1948 г. влиза в арабското село Дир Ясин и избива цялото население – 254 души, без оглед дали са деца или жени. Бегин спокойно поема премиерския пост след тези “подвизи”. Моше Даян пък преди държавната си кариера оглавява щаба на т. нар. “Отряд 131” – серкретна секция на политическия отдел на израелското разузнаване, занимаваща се със саботаж и дезинформация. Шарон, както уточнихме е с обвинения за военни престъпления.

Защо тези факти минават край ушите на западната международна общност, която е свръхчувствителна към всички междуетнически войни на Балканите или в Кавказ, но мълчи за израелските изстъпления. Само “шестдневната война” – тоест агресията на Израел срещу Египет и Сирия през 1967 г. бе съпроводена с етническо прочистване – прогонване от

родните места на 200 000 палестинци и избиването на много голяма част от тях. Репортаж на “Таймс” от същата година на авторите Ян Гилмър и Денис Уолтърс описва как действат еврейските расисти – цели села се изравняват с булдозери, хората се гонят като животни от домовете им, като преди това са засипвани с бомби.

Този геноцид не бе санкциониран от ООН и НАТО. Впрочем, когато В ООН бива направен опит да се осъди израелска агресия спрямо арабска държава или избиване на палестинци, САЩ веднага застава зад своето протеже – Тел Авив и отменя гласуването на резолюция. Над 150 съвместни позиции на Израел и САЩ изброява бившият служител на Държавния департамент на САЩ Уилям Блум в свои изследвания. Оказва се, че когато някой поиска да осъди политиката на Израел и погазването на човешки права от Тел Авив, веднага срещу него застават САЩ и Израел. Такива са случаите с резолюция 33/75 от 1978 г. когато 110 държави гласуват за мерки за възстановяване на мира в Близкия Изток, само две държави са “против” – САЩ и Израел. Резолюция 33/113С – визираща условията за палестинския народ. Отново 97 държави “за”, 2 – “против” – САЩ и Израел. Това се повтаря десетки и десетки пъти. И не води до никакви реални мерки срещу Израел.

Израел има ядрено и химическо оръжие, но никой не го закача

Напоследък българската общественост беше рязтревожена от ултиматума, който САЩ ни постави да разрежем (в последния вариант – да самовзривим) ракетите си SS-23. В същото време провеждащата терористична политика на геноцид държава Израел, разполага с огромен арсенал от ракети “земя-земя” тип “Йерихон” със среден радиус на действие. Дори САЩ и Русия се разделят с този клас оръжия, според договорките си. Израел обаче е над всички договори и международни споразумения. Първият вариант на ракетите – “Йерихон1” има обхват 480 км. Вторият – “Йерихон2”, тежащ 6,5 тона носи 750 килограмова бойна глава и е с обхват от 750 км. Най –модерният вариант “Йерихон 2в” вече лети до 1480 км.

Тези оръжия могат да носят ядрени и химически бойни глави. А ядрено и химическо оръжие Израел има отдавна. В справочника на Министерството на отбраната на САЩ от 1989 г. се казва, че Израел разполага с 200 единици ядрено оръжие. Тел Авив не е подписал Договора за неразпространение на ядреното оръжие, така че с нищо не се ангажира в тази област.

Най-страшното оръжие на Израел са междуконтиненталните балистични ракети “Шавит”, които са с обхват от 7500 км. На практика Израел може да удари всяка столица на Европа.

Една свръхмилитаризирана страна застрашава световния мир

Военният бюджет на Израел за 1994 г. е 7,2 милиарда долара. 180 хилядната армия на страната разполага с 4000 танка, още толкова бронетранспортъора, над 700 бойни самолета, плюс 200 други военни, с десетки, може би стотици ракети “Йерихон” и с междуконтиненталните “Шавит”. При 5-6 милионна държава това е свръхмилитаризация, която няма как да не избие нанякъде и да не дебалансира световния мир.

Светът обаче се държи сякаш става дума за детски играчки. А би трябвало да се замисли, защото създателите на ционистката държава Израел гледат към света с особен поглед. Ето какво казва лидерът на Световния ционистки конгрес Нахум Голдман на 26-я конгрес на ционистите в Йерусалим (30.12. 1964 г. – 12.01 1965 г.): “Необходимо е да се използва израелската държава за осъществяване главната цел на ционизма. Държавата никога не е била цел на ционисткото движение. Тя винаги се е разглеждала като инструмент за осигуряване на нашето бъдеще в света”.